

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΦΛΩΜΠΕΡ

Η παιδική ηλικία του διάσημου συγγραφέως. Η αγάπη του προς τη φύσι. Πώς έμεινε κάποτε άρες όλόκληρης κριτικής... Η καλωσύνη του και η φιλανθρωπία του. Η ευσυνειδησία του ως συγγραφέως. Η φιλία του με τον Βικτωρ Ουγκώ. Το μυσείο Φλωμπέρ στο Κρουασέ, κλπ. κλπ.



ΝΑΣ από τους μεγαλύτερους Γάλλους πεζογράφους του περασμένου αιώνας υπήρξε και ο Γουσταύος Φλωμπέρ, ο συγγραφέας της «Κορίας Μποβαρί», της «Σαλαμπώ», του «Πειρασμού του Αγίου Αντωνίου» και άλλων έργων, τα οποία έγιναν περίφημα δια το τέλειον και άφογο ύφος των.

Κατά την παιδική του ηλικία, ο Φλωμπέρ ήταν ένα παιδί φρόνιμο, μελετηρό και φιλόσθενο. Τα περισσότερα από τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε στην έσοχη κι' εκεί αισθάνθηκε για πρώτη φορά, εκείνο που λέγεται αγάπη προς τη φύσι.

Τού άρεσε να γυρίζει στους κάμπους και στους λιμάνους που ήταν ολόγυρα από την έσοχη ή επαίλι των γονέων του και να στέκεται κάθε τόσο έκστατος και να παρατηρή διάφορα πράγματα.

Μιά μέρα είχε σταθή επί ώρες μπρός στην ρίζα ενός δέντρου και παρακολουθούσε την κίνηση των μυρμηγκιών που μπαίνόβγαιναν στη φωλιά τους. Μά έτσι κι' ώρα πέρασε χωρίς να τό αντίληφθί και στο σπίτι του άρχισαν ν' άνησυχούν γι' αυτόν. Τέλος ο πατέρας του και δυό ύπηρέτες έτρεξαν αναζητώντας τον γύρω στην έσοχη και τον βρήκαν σκυμμένο πάνω άπ' τη φωλιά των μυρμηγκιών.

— Παιδί μου, του είπε ο πατέρας του, που ήσουν τόσες ώρες; Κοντέψαμε να τρελ-

λαθούμε από την άνησυχία μας.

— Τι λέτε πατέρα; του άπάντησε ο μικρός Γουσταύος. Μόλις πρό πέντε λεπτόν βρισκόμαι εδώ.

Ο Φλωμπέρ βυθισμένος στην παρακολούθησι της κινήσεως των μυρμηγκιών, είχε χάσει τη συνείδησι του χρόνου και νόμιζε πως βρισκόταν εκεί πέντε λεπτά μόνο, ενώ είχε ώρες ολόκληρες.

Ός μαθητής ο Φλωμπέρ ήταν ύποδειγματι ός.

Είχε καταλήξει κυριολεκτικώς τους διδασκάλους του με τις έκθέσεις του, τόσο που μερικοί άπ' αυτούς δέν ήθελαν να πιστέψουν ότι τις έγραφε ο ίδιος.

Επίσης και σέ όλα τ' άλλα μωθήματα διακρινόταν ξεχωριστά και προπάντιον στα άρχαία Έλληνικά και τα Λατινικά.

Σέ ηλικία που άλλα παιδιά διαβάζουν τα πρώτα τους μυθιστορήματα, ο μικρός Γουσταύος έπαιρνε, μιά μετάφρασι του Όμηρου ή του Βιργιλίου και καθισμένος κάτω άπ' τη σκιά ενός δέντρου τό καλοζαίρει ή στή μικρή παιδική του κάμαρη τό χειμώνα, διαβάζε άχόρταγα, ξεχνώντας και την ώρα του φαγητού και τό ύπνου.

Έπρεπε να τον άναγκάσουν οι γονείς του για να διακοπή τη μελέτη του και να κλείσι το βιβλίον του.

Έτσι όμως άρχισε να μορφώνη την πρώτη αντίληπί του περί συγγραμικού ύφους, του όποιου διά γίνονται άγνωστός ένας από τους μεγαλύτερους; μαίτε.

Ός άνθρωπος ο Φλωμπέρ, τόσο στην παιδική του ηλικία, όσο και άργότερα, ήταν αγαθός, ειλικρινής, άνοητόχαρδος. Ποτέ του δέν δυσαρεστούσε κανένα κι' έφρόντιζε πάντα ν' άποφύγη να ένοχλή τους άλλους και σά πεύ άσημαντα πράγματα.

Η καλωσύνη του ήταν παροιμιώδης. Όταν ήταν μικρός και ου-

ναντούσε κανένα φτωχό στο δρόμο του έβγαζε χωρίς να διστάση καθόλου όλο τό παιδικάκι, τα όποια είχε συνάτησει στο δρόμο και τό περιμάζεψε για να τους δόση ή μητέρα του να φάνε.

Ήταν επίσης τόσος εύαίσθητος, ώστε μόλις έβλεπε κανένα παιδάκι να κλαίη πόναινε και τό σκούπιζε τα δάκρυά του με τό μαντήλι του.

Συνά οι γονείς του δέν έβλεπαν να τους πηγαίνη στο σπίτι τους διάφορα φτωχά παιδάκια, τα όποια είχε συνάτησει στο δρόμο και τό περιμάζεψε για να τους δόση ή μητέρα του να φάνε.

Μιά μέρα είχε χαθή άπ' τό σπίτι. Τον ένα παιδικό κοστούμακι του Φλωμπέρ που μόλις δυό τρεις φορές τό είχε φορέσει. Τού κάκου έψαξαν για να τό βρούν παντού. Τέλος όταν ο Γουσταύος σκόλασε ή μητέρα του τον ρώτησε μήπως τό έφερε δεη ή πουθενά.

— Μά, μαμά, άπάντησε άφελέστατα ο μικρός, τό έδωσα χθές σ' αυτό τό παιδάκι που είχα φέρει μαζί μου, για να τό βάλεις να φάη.

Μπροστά στην τόση καλωσύνη του παιδιού της, ή κ. Φλωμπέρ όχι μόνο δέν τό έμάλωσε, αλλά τό αγάλιασε και τό φίλησε με τρυφερότητα.

Άπό μικρός ο Φλωμπέρ άδελος νά γράφη. Είς τό «Μουσείον Φλωμπέρ» που βρισκεται στο Κρουασέ της Γαλλίας, στην μικρή πόλι όπου πέρασε τό μεγαλύτερο μέρος της ζωής του και όπου πέθανε ο μεγάλος αυτός συγγραφέας, διατηρούνται άκόμα μερικά άπο τό μαθητικά του τετράδια στα όποια έχει γράψει τα πρώτα του φιλολογικά δοκίμια.

Τα πρωτόλειά του αυτά, όπως και τα χειρόγραφα των άριστουργημάτων τα όποια έγραψε όταν μεγάλωσε, είνε γεμάτα από διορθώσεις. Ποτέ σκεδόν δέν τό άρεσε εκείνο που έγραφε και τό έσβυνε μιά και δυό και τρεις και πέντε φορές για να τό διορθώση.

Μόλις ο Φλωμπέρ είχε τον παραμικρό διαταγμό ότι μιά λέξις, μιά φράσις, μιά παράγραφος ή κ' ένα κεφάλαιο άκόμα των έργων του, δέν ήταν καλό, τό έσβυνε άλύπητα για ν' άρχιση πάλι από την άρχή.

Κι' όταν κι' αυτή τη φορά δέν έμεινε έλαττωμένος, δέν δισταζε να τό ξανασβύση και να τό ξαναγράφη πάλι.

Έτσι όμως έγγραψαν τα άθάνατα άριστουργημά του στα όποια ούτε για μιά λέξι δέν μπορεί να πή κανείς ότι δέν βρισκεται στη θέσι της.

Τα έργα του Φλωμπέρ χρειάζόντουσαν έγγρασι δολοκλήρων ετών για να τελειώσουν.

Για να γράφη, παραδείγματος χάριν, τον «Πειρασμό του Αγίου Αντωνίου» χρειάστηκε ε ι κ ο σ ι ολόκληρα χρόνια.

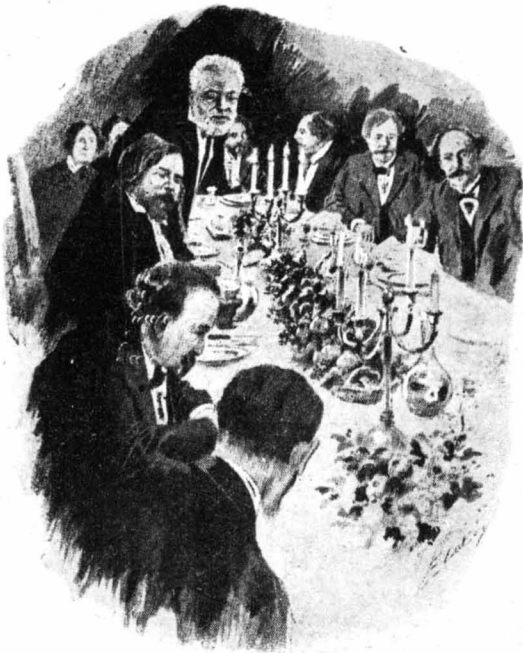
Ναι, είκοσι χρόνια. Μή σάς φανείται άπίστευτο!

Κι' αυτό, γιατί ήθελε τό έργο του να είνε τέλειο από πάσης άποψευς, να μίν εχη τίποτε έπιληθίμο, να μη μορφούν να τον κατηγορήσουν, ούτε και για την έλαχιστη άναρχεία.

Στό διάστημα των είκοσι αυτών χρόνων, ο Φλωμπέρ ταξίδευε στις χώρες της Βορείου Αφρικής, όπου εκτυλίσσεται ή υπόθεσις του «Πειρασμού του Αγίου Αντωνίου», για να τις δη από κοντά και να τις γνωρίση κατά βάθος, όπως σίμει να μίν τις περιγράψη όπως συμβαίνει με τους περισσότερους συγγραφείς, βασίζόμενος μόνο στη φαντασία του και στις περιγραφές άλλων. Επίσης, στο διάστημα αυτό, περνούσε ώρες ολόκληρες στις βιβλιοθήκες, μελετώντας χειρόγραφα και παλαιά βιβλία, σχετικά με τη ζωή του Αγίου Αντωνίου, των άσκητών και την ιστορία εν γένει της έσοχης, για να είνε και άπο της άποψευς αυτής τέλειος κατατοπισμένος.

Προσθέσει τέλος σ' αυτά και τό χρόνο που καταλάωσε διορθώνοντας και ξαναδιορθώνοντας τό έργο του, τό όποιο ξαναγράφη τρεις φορές άπ' άρχής μέχρι τέλος, καθώς ήθετε πώς πέθαναν τα είκοσι χρόνια.

Όταν, κάποτε, ο Φλωμπέρ τελείωσε τον «Πειρασμό του Αγίου



Ένα φιλολογικό γεύμα στο σπίτι του Βικτωρος Ουγκώ. Ο Ουγκώ φαίνεται άρθιος στο βάθος του τραπέζιου προς τ' άριστερα. Δεξιά από ο Γκαυτιέ, ο Φλωμπέρ και ο Αλφόνσος Ντεντέ. Άριστερα δ' Ι. Ουίλιος και δ' Εδμόνδος Γκονκούρ και δ' Αλέξανδρος Δουμάς υίός.

